ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

Η ΣΚΗΝΗ εἰς ἀθηναϊκὸν δρόμον, ἔξω ἀπὸ ἕνα ζαχαροπλαστεῖον καὶ ὥραν 10ην πρωϊνήν, ὥραν δηλαδὴ μεγάλης κινήσεως.

— Δὲν τὸ δίνω! ἐφώναζεν ἔξαλλος ἡ κυρία, κρατοῦσα ἕνα λαχεῖον καὶ προσπαθοῦσα νὰ τὸ χώση εἰς τὴν τσάνταν της.

— Κόλπο εἶναι, μαντάμ! Κόλπο εἶναι!... ἐτσίριζεν ὁ ἀγήλικος λαχειοπώλης καὶ τὴν ἐτραβοῦσεν ἀπὸ τὸ μπράτσο διὰ νὰ πάρη τὸ λαχεῖον.

— Δὲν ξέρω τίποτε! ἐγρύλλιζε ἡ κυρία. Δὲν δίνω τὴν τύχη μου... Τὸ βρῆκα στὸ πεζοδρόμιο καὶ τὸ παίρνω!...

— Ἐπίτηδες τὰ πετᾶμε μαντάμ, γιὰ νὰ νομίζετε ὅτι μᾶς ἔπεσαν καὶ νὰ τ' ἀγοράζετε...

Τσοῦρμο οἱ περίοικοι ἐβεβαίωναν τὴν κατάθεσιν τοῦ λαχειοπώλου — πράγματι πολὺ γνωστὸν τὸ κόλπο — ἀλλὰ ἡ κυρία δὲν ἐννοοῦσε νὰ «πετάξῃ τὴν τύχη της». Καὶ οὔτε ἤθελε νὰ ... τὴν πληρώση τὴν τύχη της.

— Τὸ βρῆκα, τὸ παίρνω.

Ὁ ἀστυφύλαξ ποὺ «προσέτρεξε», ἔπεισε τὴν κυρίαν ὅτι τὸ λαχεῖον ἦτο... δόλωμα.

□

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ, ὅμως, ὁ ἀστυφύλαξ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν πιστοποίησιν ἁπλῶς ὅτι πρόκειται περὶ δολώματος;

Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εὕρηκεν ἕνα λαχεῖον. Ἀπὸ τὸν νόμον καθορίζεται ὅτι ὁ,τιδήποτε εὑρίσκει κανεὶς πρέπει νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ὅταν παρουσιασθῇ ὁ ἰδιοκτήτης θὰ καταβάλῃ αὐτὸς τὰ εὕρετρα, διὰ νὰ πάρῃ τὸ εἰς αὐτὸν ἀνῆκον. Οἱ λαχειοπῶλαι τῶν Ἀθηνῶν πετοῦν τώρα εἰς τὸν δρόμον ἕνα λαχεῖον καὶ ὁ περαστικός, ποὺ τὸ περισυλλέγει, ὅταν κληθῇ ἀπὸ τὸν λαχειοπώλην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τάχα ἔπεσε, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβη, νὰ τὸ ἀποδώσῃ τὸ θεωρεῖ γούρι καὶ τὸ ἀγοράζει. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ οἱ δύστροποι, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν ν' ἀποδώσουν τὸ λαχεῖον καὶ δημιουργοῦνται τὰ ἐπεισόδια.

Ἀλλὰ νὰ ἔχουν τάχα ἄδικον ἐκεῖνοι ποὺ δυστροποῦν ν' ἀποδώσουν τὸ λαχεῖον; Ποῦ ξέρουν ὅτι τὸ λαχεῖον ποὺ εὑρῆκαν τὸ εἶχε πετάξει ὡς δόλωμα ὁ λαχειοπώλης; Καὶ ἔπειτα, διατί νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἄλλη αὐτὴ παραπλάνησις τοῦ κοινοῦ; Δι' αὐτὸ καὶ ἐρωτῶ, ἂν ἔπρεπε ὁ ἀστυφύλαξ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν πιστοποίησιν ὅτι ὁ λαχειοπώλης ἐπέταξε τὸ λαχεῖον ὡς δόλωμα.

□

ΔΥΣΚΟΛΑ, βέβαια, θὰ τὸ ἐπίστευε κανείς, ἀλλὰ καὶ δὲν παύει νὰ εἶναι ἀληθινόν. Τὸ δεύτερον πρόγραμμα τοῦ σταθμοῦ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ἀναμεταδιδόμενον καὶ δι' ὅλων τῶν σταθμῶν τοῦ ραδιοφωνικοῦ δικτύου, μετέδιδε αὐτὸ τὸ μελωδικώτατον καὶ ποιητικώτατον τραγοῦδι:

Βρὲ μάγκα κάτσε φρόνιμα
καὶ κράτα τὸν παρά σου
τὸ ζεϊμπεκάκι εἶν' ἀλλουνοῦ
δὲν ἦρθε ἡ σειρά σου.
Τώρα χορεύει ὁ Μηνᾶς,
ἂν εἶσαι καὶ παπᾶς
μὲ τὴν ἀράδα σου θὰ πᾶς.

Καὶ ἔπειτα ἐκπλησσόμεθα διατί εἶναι τόσον χαμηλὴ ἡ πνευματικὴ στάθμη εἰς τὸν τόπον μας. Ἀλλὰ ὅταν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἐπισήμως τότε, διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, διαπαιδαγωγῆται ὁ λαός, τί ζητοῦμεν περισσότερον;

□

ΚΑΤΑ τρόπον ἀληθινὰ χαριτωμένον σχολιάζει ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς τὸ πρὸ ἡμερῶν ἐπισυμβὰν δυστύχημα εἰς κοσμικὴν ταβέρναν τῆς Θεσσαλονίκης, μὲ θῦμα ἕνα μπουζουκοπαίκτην:

«Τὸ περιεργότερο δυστύχημα τοῦ κόσμου —γράφει— συνέβη στὴ Θεσσαλονίκη. Ὁ μπουζουκτσῆς Ε. Χατζόπουλος, τὸ περασμένο Σάββατο παίζοντας ἠλεκτρικὸ μπουζοῦκι σὲ μιὰ κοσμικὴ ταβέρνα τῆς Θεσσαλονίκης, ἄγγιξε κατὰ λάθος τὸ καλώδιο ποὺ διοχέτευε τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα στὸ μπουζοῦκι του καὶ ὑποστὰς ἠλεκτροπληξίαν ἀπέθανεν ἐπὶ τόπου. Βέβαια, ὑπάρχουν πολλοὶ φιλόμουσοι ποὺ πεθαίνουν γιὰ τό... μπουζοῦκι, ἀλλὰ διὰ πρώτην φορὰν συμβαίνει νὰ πεθαίνη κάποιος ἀπὸ τὸ μπουζοῦκι. Ἂν, ὅμως, ἐξετασθῇ τὸ γεγονὸς κατὰ βάθος, τὸ δυστύχημα αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται καὶ πολὺ παράξενο. Εἶναι, νομίζουμε, φυσικὸν νὰ πεθαίνη ἕνας καλλιτέχνης τῆς διπλοπεννιᾶς, ἀφοῦ τὰ μπουζουκοτράγουδα ποὺ τραγουδάει εἶναι... κατάμεστα θανάτου. «Μὲ πέθανες, θὰ μὲ πεθάνης, θὰ σὲ πεθάνω καὶ θὰ πεθάνουμε μαζί». Μέσα στὶς χορδὲς τῶν μπουζουκιῶν φωλιάζει ὁ θάνατος καὶ μοιρολογᾶ τὸ πένθος ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὁποίου ἔγινε τῆς μόδας νὰ διασκεδάζουν οἱ Νεοέλληνες».

Ἐν τῷ μεταξύ, πάει ὁ δυστυχὴς μπουζουκοπαίκτης καὶ πίσω δὲν γυρνᾶ.

□

Η ΔΙΕΚΤΡΑΓΩΔΗΣΙΣ, εἰς φιλικὴν συντροφιά, τῶν παθημάτων ἑνὸς Ἕλληνος, ἐπιστρέψαντος ἀπὸ τὴν Αὐστραλίαν, μοῦ ἐνεθύμισε τὸν ἐπίσκοπον τοῦ Δαμαλᾶ. Ὁ ἐπίσκοπος αὐτὸς τῆς Τροιζηνίας ἐπερνοῦσε μιὰ χαρὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἦτο ὅμως καὶ μεγάλος φαγᾶς. Ἐπειδὴ τὰ ψάρια ποὺ τοῦ ἐπήγαιναν τὰ ἔβλεπε μικρά, ἤθελε μεγαλύτερα. Δι' αὐτὸ καὶ μίαν ἡμέραν ἐβγῆκε ὁ ἴδιος εἰς τὸ ψάρεμα καὶ ἐτραβῆξε ὀλίγον ἀνοικτά, ἀντὶ ὅμως αὐτὸς νὰ πιάσῃ ψάρια ἔπιασαν τὸν ἴδιον οἱ Ἀλγερῖνοι πειραταὶ καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸ Ἀλγέριον. Ἐκεῖ τὸν ὑπεχρέωσαν μὲ τὸ δεξὶ μὲν χέρι νὰ γυρίζῃ τὸν χερόμυλον, μὲ τὸ ἀριστερὸ δὲ νὰ κινῇ τὴν κούνια ἑνὸς βρέφους καὶ νὰ τὸ νανουρίζῃ διὰ νὰ κοιμηθῇ. Καθὼς δὲ τὸ ἐνανούριζε, ἐτραγουδοῦσε αὐτοὺς τοὺς στίχους:

Ἐπίσκοπε τοῦ Δαμαλᾶ, δίχως (νοῦ, δίχως μυαλὰ
τὰ μικρὰ δὲν ἤθελες, τὰ με(γάλα γύρευες.
Γύρνα τὸ χερόμυλο, κούνα τ' (ἀραπόπουλο.

Καὶ ὁ Ἕλλην ποὺ ἐξιστοροῦσε τὴν ζωήν του εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν ηὐδοκίμησεν εἰς τὴν μακρινὴν αὐτὴν χώραν. Ράπτης εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Εἰργάσθη δὲ τόσον καλὰ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὥστε νὰ ἐπεκτείνη τὴν ἐργασίαν του καὶ νὰ κερδίζῃ τόσα, ὥστε νὰ φαίνεται χρήσιμος καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι συγγενεῖς του. Ὅπως ὅμως καὶ ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Δαμαλᾶ, δὲν τοῦ ἀρκοῦσαν τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὴν ραπτικήν. Ἠθέλησε νὰ γίνῃ ἐπιχειρηματίας καὶ μάλιστα μεγαλοεπιχειρηματίας. Ἀγόρασε φυτείας καὶ ἐπεδόθη εἰς παραγωγὴν βάμβακος. Ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ γυρίσῃ χωρὶς πεντάρα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

—Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοπέδων

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἀπὸ 20)10)1958 Β. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον Νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», καλοῦνται οἱ κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ ἐπικαρπωταὶ ἀκαλύπτων χώρων ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, ὅπως μέχρι 31ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. προσέλθουν εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Τμῆμα Δημοτικῶν Προσόδων, πρὸς ὑποβολὴν ὑπευθύνου δηλώσεως, περιεχούσης τὴν ἀκριβῆ θέσιν εἰς ἣν κεῖται τὸ οἰκόπεδον, τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν αὐτοῦ, τὴν διεύθυνσιν κατοικίας των, ὡς καὶ οἱανδήποτε ἐπελθοῦσαν μεταβολήν.

Ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων, καθόσον ἡ μὴ ἔγκαιρος καὶ κανονικὴ ὑποβολὴ τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως, συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προστίμου καὶ λοιπῶν κυρώσεων.

Ὁ Δήμαρχος
ΘΕΟΔ. Κ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀποθήκης Ἀγρινίου, ὁ προκηρυχθεὶς διὰ τὴν 8ην τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου, ματαιοῦται.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΕΡΓΟΔΗΓΩΝ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ πτυχιοῦχοι ἐργοδηγοί, ὅπως σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 6 μ. μ. προσέλθουν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Πατρῶν. Ἡ παρουσία ἁπάντων θεωρεῖται ἀπαραίτητος λόγῳ τῶν σοβαρῶν ἀνακοινώσεων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Εἰς μνήμην

Ἡ οἰκογένεια Χρ. Σαμαρᾶ κατέθεσε δι' ἡμῶν δρχ. 100 ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς μνήμην Σοφίας Λαμπροπούλου.

Ἡ κ. Κωνσταντίνα Γκριντέλα εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ της Δημητρίου κατέθεσε δρχ. 200 ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου Πατρῶν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἔφυγε. Κι' ἔσβησεν ἡ τελευταία πνοὴ μιᾶς ἀνεπανάληπτης ἐποχῆς. Ἡ δρῦς ἔπεσεν. Καὶ ἐπῆρε μαζί της ἕναν ὁλόκληρον κόσμον.

Βασιλικὴ Γεωργίου Κυριακοπούλου.

Γεννημένη ἐν Πάτραις, ἀναθρεμμένη ἐν Πάτραις κόρη ἐξαίρετος, σύζυγος λαμπροῦ Πατρέως ἐκπαιδευτικοῦ, μητέρα τέκνων μὲ τὰ ὑψηλότερα ἐπιστημονικὰ ἀξιώματα. Ἄνθρωπος μὲ ἰσχυρὰ προσωπικότητα, σιδηρᾶ θέλησιν, ἀκμαίας ψυχικὰς καὶ διανοητικὰς δυνάμεις μέχρι τελευταίας στιγμῆς.

Ἔζησε κι' ἔφυγε εὐτυχής. Ὅσο δυνατὴ εἶναι ἡ εὐτυχία διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἡ εὐτυχία, ποὺ κρίνεται ἀπ' αὐτὸ ποὺ χάρισεν εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἀπ' ἐκείνους ποὺ ἄφησε γύρω της, ἀξιωθεῖσα νὰ τοὺς ἴδῃ εἰς τὰς καλυτέρας ἐπιστημονικὰς καὶ κοινωνικὰς διακρίσεις. Ἡ εὐτυχία, ποὺ μετρᾶται ἀπὸ τὴν ἀγάπην ποὺ συνήντησε, ζῶσα ἀνάμεσα σὲ ἀγαπημένους. Σ' αὐτούς, ποὺ ἴσως ἡ δική τους φροντίδα καὶ ἀφοσίωσις μετάγγιζε ζωὴ καὶ συνέχεια εἰς τὴν συμπληρώσασα τὸν αἰῶνα, δέσποινα τῶν Πατρῶν.

Ἴσκιος ἑνὸς ρομαντικοῦ παρελθόντος, μὲ τὴν γλυκύτητα μιᾶς ἀξέχαστης ἀρχοντιᾶς, ἔμοιαζε σχεδὸν λησμονημένη ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τὴν κοινὴν μοῖρα.

Αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς τὴν κρατοῦσαν μακρὰν τῶν Πατρῶν ἐπὶ σειρὰ δεκαετιῶν. Ὅμως «ἡ ἀγάπη διὰ τὴν μακρινὴ γῆ ἔκαμε τὴν καρδιά της νὰ πονῇ», συχνά.

Πιστὴ εἰς τὴν ἐποχὴ ποὺ ἔζησε, τελευταία τῶν συγχρόνων της, εἶχε νωπὴ τὴν θύμησιν παλαιῶν καλῶν ἡμερῶν, ὅταν ἡ Πάτρα κρατοῦσε τὰ σκῆπτρα τῆς ἀνθρωπιᾶς, τῆς ἀρχοντιᾶς καὶ τῆς φινέτσας. Κι' ἦσαν τὰ μονιμώτερα στοιχεῖα ποὺ εἶχε κλείσει στὴν καρδιά, γιὰ πάντα

Ἡ νοσταλγία, μὲ ὅλα τὰ θέλγητρα ἑνὸς κόσμου ποὺ πέρασε ἀπὸ χρόνια στὴν ἀχλὺ τοῦ ὀνείρου, τὴν πλημμύριζε κι' ἔλυωνε στὰ βάθη τῶν ματιῶν.

Τὴν τελευταία φορὰ ποὺ τὴν εἶδα, ἐπανέλαβε παλαιὸν παράπονον. Θὰ ἔφευγε ἀπὸ τὴν ζωὴ χωρὶς νὰ ἴδῃ «τὶς σκάλες τοῦ Ἁγίου Νικολάου!» Ἦτο περισσότερον ἀπὸ παράπονον. Ἴσως, κρυφὸς καϋμὸς διὰ τὰ χρόνια ποὺ κύλησαν, τὰ γεγονότα ποὺ ἄλλαξαν τὸν κόσμον, τοὺς ἀνθρώπους τὴν Γενέτειραν...

Ἤδη ἐκείνη ἀνεπαύθη. Διέλυσε τὸ ὄνειρον. Ἔσβησε τὸ παρελθόν. Τώρα ἡ εὐχή της ἂς συντροφεύῃ τοὺς οἰκείους ποὺ μένουν, θυμοῦνται καὶ πονοῦν.

Τ. Κ.

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ ΣΤΡΑΤΩΝΩΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ διοίκησις καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐν Πάτραις Ἐκπολιτιστικοῦ Συλλόγου Συνοικίας Στρατώνων θεωροῦν ὑποχρέωσίν των ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσουν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν ἀξιότιμον δήμαρχον Πατρέων κ. Θεόδ. Ἄννινον ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης, καθότι εὐγενῶς προσφερθέντες ἐνεχείρισαν χρηματικὰ ποσὰ ἐξ ἰδίων των, δίδοντες τοιουτοτρόπως τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ συλλόγου μας νὰ πραγματοποιήσῃ ἑορτὴν τὴν 1ην Ἰανουαρίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ διανείμῃ πρωτοχρονιάτικα δῶρα εἰς τὰ παιδιὰ τῆς συνοικίας μας.

Ἐντολὴ Διοικήσεως

Ὁ πρόεδρος
ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ γραμματεὺς
Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν Κυριακὴν 3 Ἰανουαρίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φυσιολατρικοῦ, ἐνώπιον 25μελοῦς ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Γεν. Συνομοσπονδίας κ. Παν. Μπρεγιάννη, ἐγένετο ἡ διὰ κλήρου διανομὴ τῶν οἰκοπέδων τοῦ συνοικισμοῦ τραυματιῶν— πολεμιστῶν Καστελλοκάμπου Κάτω Καστριτσίου.

Εἰδοποιοῦνται οἱ δικαιοῦχοι οἰκοπέδων ὅπως ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου προσέρχωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ὑποκατάστημα Ἐμπορικῆς Τραπέζης καὶ παραλαμβάνουν τὸν ἀριθμὸν τοῦ οἰκοπέδου των μετὰ μιᾶς φωτοτυπίας τοῦ ὅλου σχεδιαγράμματος.

Ἐντολὴ ἐπιτροπῆς

Ὁ πρόεδρος
ΠΑΝ. ΜΠΡΕΓΙΑΝΝΗΣ

Ὁ γραμματεὺς
Σ. ΣΦΕΤΣΟΣ

ΝΕΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

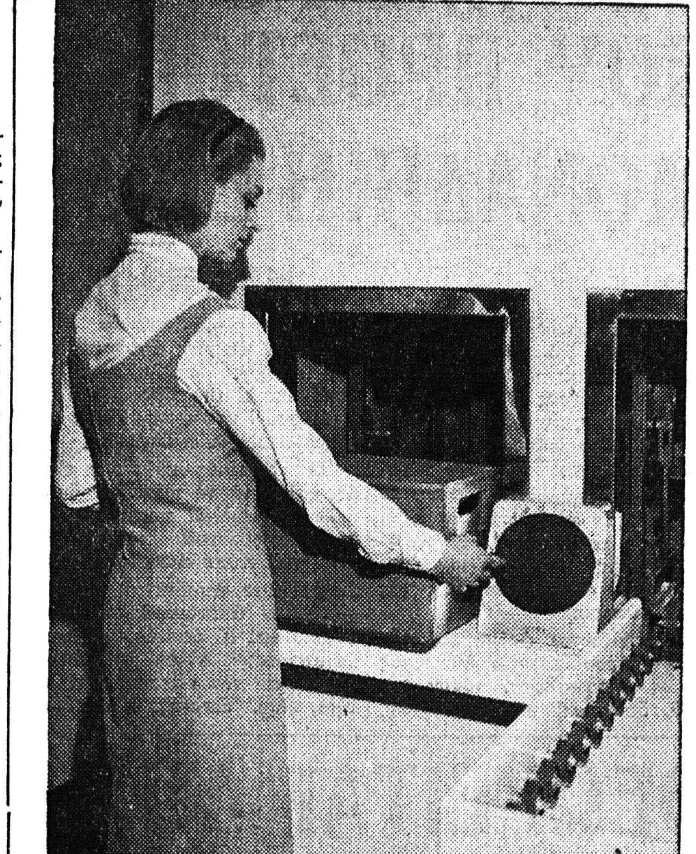

Ὁ κάθετος μεταφορεὺς ἐγγράφων Λάμσον, τελειοτάτη συσκευὴ ποὺ βοηθεῖ εἰς τὴν ταξινόμησιν φακέλλων μὲ ἔγγραφα καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν των ἀπὸ τὴν ἀρχειοθήκην εἰς τὸ γραφεῖον, διευκολύνει πολὺ τὰ γραφεῖα τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ διεδόθη ἤδη εὐρύτατα εἰς τὴν Ἀγγλίαν

Οἱ δικαιοῦχοι στεγαστικῶν δανείων διαμαρτύρονται διότι ἀνεστάλη ἡ χορήγησις ἀδειῶν πρὸς οἰκοδόμησιν

Ὁ Σύλλογος δικαιούχων στεγαστικῶν δανείων ΟΕΚ Πατρῶν ἀπευθύνει τὸ ἀκόλουθον ὑπόμνημα πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας, τὸν Δήμαρχον Πατρέων, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πατρῶν.

«Οἱ ὑπογράψαντες συμβόλαια μετὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.) δικαιοῦχοι στεγαστικῶν δανείων, διαμαρτύρονται ἐντονώτατα διότι μὲ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὸν Ο. Ε. Κ. δικαιολογητικῶν διὰ τὰ πλήρη δικαιώματα τοῦ δανείου, προσεκόμισαν καὶ βεβαίωσιν τῆς Δημοπολεοδομικῆς Ὑπηρεσίας Πατρῶν ὅτι τὰ οἰκόπεδά τους εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν οἰκισμῶν πρὸ τοῦ 1923 καὶ θεωροῦνται οἰκοδομήσιμα. Βάσει αὐτῆς ταύτης τῆς βεβαιώσεως ὑπέγραψαν συμβόλαια καὶ ἔλαβον καὶ τὰ προβλεπόμενα χρήματα παρὰ τοῦ ὀργανισμοῦ (Ο.Ε.Κ.).

Παρεμβάσει ὅμως τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου πρὸς τὴν πολεοδομικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ τὴν Δημοπολεοδομικὴν ὑπηρεσίαν, ἀνεστάλησαν οἱ χορηγήσεις ἀδειῶν οἰκοδομῆς εἰς τοὺς ὡς ἄνω δικαιούχους θεωρήσαντες ταῦτα ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκτὸς τῶν ὁρίων οἰκοδομικῆς περιοχῆς.

Ἐπειδὴ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοὺς θεωροῦμεν ἀπαραδέκτους, ἐρωτῶμεν ποίαν λύσιν κρίνετε ὑμεῖς καὶ σὲ ἐνάντια περίπτωσιν ποῖος θὰ ὑποβληθῇ εἰς καταβολὴν τῶν τεραστίων ἐξόδων δι' ἕνα ἐργαζόμενον πενιχρὸν ἡμερομίσθιον πρὸς ἔκδοσιν τῶν μέχρι τοῦδε δικαιολογητικῶν καὶ τὴν σύναψιν συμβολαίων μετὰ τοῦ ΟΕΚ.

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε δεόντως, ἵνα χορηγηθοῦν τὸ ταχύτερον εἰς τοὺς δικαιούχους ἄδειες οἰκοδομῆς διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ στεγάσουν τὰς οἰκογενείας των. Ἄλλως νομίμως ὑπερασπιζόμενοι τὰ δικαιώματα τῶν δικαιούχων πληττομένων θέλομεν καταφύγει διὰ τῆς νομικῆς ὁδοῦ ἐνεργείας ἵνα ἀποτρέψωμεν μίαν ἄδικον πρᾶξιν ἢ διεκδικήσωμεν παρὰ τῶν ὑπευθύνων τὰς ἀναλόγους ἀποζημιώσεις ὑπὲρ τῶν πληττομένων.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ πρόεδρος
ΠΑΝ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗΣ

Ὁ γεν. γραμματεὺς
Σ. ΓΚΕΚΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μας καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν διακεκριμένον εἰδικὸν παθολόγον καὶ εἰδικὸν καρδιολόγον δόκτορα Τ. Μπαρτσόκαν (Γ΄ Σεπτεμβρίου 45, Ἀθῆναι), διότι διὰ ταχείας καὶ ἐπιτυχοῦς διαγνώσεως ἠκολούθησε τὴν ἐπιβαλλομένην θεραπείαν καὶ οὕτως ἔσωσεν ἀπὸ βέβαιον θάνατον τὴν σύζυγόν μου Φανὴν Παπανικολάου ἀσθενήσασαν αἰφνιδίως ἐκ τῆς καρδίας της. Τοιοῦτοι ἐπιστήμονες τιμοῦν τὸν Ἰατρικὸν κόσμον καὶ τὴν κοινωνίαν.

Οἱ εὐχαριστοῦντες

Οἰκογ.: Νικ. Παπανικολάου, Π. Μουλίνου.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

—Πρὸς τὸν ἀξ. Δήμαρχον Πατρέων κ. Θεόδωρον Ἄννινον

Ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου εὐχόμεθα εἰς ὑμᾶς χρόνια πολλὰ καὶ ὅπως διέλθητε τὸ Νέον Ἔτος 1965 μὲ ὑγείαν καὶ χαρὰν πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου σας διὰ τὸ γενικὸν καλόν.

Ὁ Προοδευτικὸς Σύλλογος Γλαύκου— Ζαρουχλεΐκων Πατρῶν

Ὁ πρόεδρος
Ν. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ γεν. γραμματεὺς
Β. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Ἀθλητικὴ ΗΜΕΡΑ

ΘΥΕΛΛΑ - ΑΙΓΑΛΕΩ 2-1

ΦΩΣΤΗΡ — ΠΑΝΑΧΑΪΚΗ 5 — 2

Ἡ Θύελλα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μετὰ ἀπὸ ἕνα σκληρὸν καὶ ἀμφίρροπον ἀγῶνα κατέβαλε τὸ Αἰγάλεω μὲ τέρματα 2—1 καταλαβοῦσα τὴν δευτέραν θέσιν μετὰ τὸν Παναιτωλικὸν εἰς τὴν βαθμολογίαν.

Ἡ Θύελλα ἐπέτυχε τὸ πρῶτον τέρμα της εἰς τὸ 28ον λεπτὸν τοῦ α' ἡμιχρονίου διὰ τοῦ Σουμερλῆ. Οἱ ποδοσφαιρισταὶ τοῦ Αἰγάλεω ἀντεπετέθησαν καὶ εἰς τὸ 35ον λεπτὸν ἐπέτυχον τὴν ἰσοφάρισιν κατόπιν κόρνερ διὰ τοῦ Ἀδικόγλου.

Εἰς τὸ 6' ἡμιχρόνιον καὶ αἱ δύο ὁμάδες ἀνέπτυξαν κάπως σκληρὸ παιγνίδι, ἐσημειώθησαν δὲ μικροεπεισόδια χωρὶς σοβαρὰς συνεπείας. Εἰς τὸ 35ον λεπτὸν ὁ διαιτητὴς Παπαβασιλείου παρεχώρησε πέναλτυ ὑπὲρ τῆς Θυέλλης διότι ἀμυντικὸς ποδοσφαιριστὴς τοῦ Αἰγάλεω ἔπιασε τὴν μπάλα μὲ τὰ χέρια εἰς τὴν μικρὰν περιοχὴν τῆς ἑστίας του. Τὸ πέναλτυ ἐκτύπησεν ὁ Σουμερλῆς σημειώσας τὸ νικητήριον τέρμα τῆς ὁμάδος του.

ΦΩΣΤΗΡ — ΠΓΕ 5—2

Ἡ Παναχαϊκὴ ἀγωνισθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ μὲ τὸν Φωστῆρα ὑπέστη συντριπτικὴν ἧτταν μὲ τέρματα 5—2.

ΣΑΦΡΑΜΠΟΛΙΣ — ΠΑΤΡΑΪΚΟΣ 3 — 1

Ὁ Πατραϊκὸς ἀγωνισθεὶς ἐπίσης ἐκτὸς ἕδρας ἡττήθη ἀπὸ τὴν Σαφράμπολιν μὲ τέρματα 3 — 1.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν λοιπῶν ἀγώνων τοῦ Ὁμίλου ἔχουν ὡς ἀκολούθως: Ἀτρόμητος — Διαγόρας 4 — 2, Παναιτωλικὸς — Καλογρέζα 4 — 2, Ἀβέρωφ — Ἀστὴρ Τριπόλεως 7 — 0, Ἀναγέννησις — Καλαμάτα 0 — 0.

Διὰ τὸ τοπικὸν πρωτάθλημα ὁ Ὀλυμπιακὸς ἐνίκησε τὴν Προοδευτικὴν μὲ τέρματα 4—0 καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὴν Ἀχαϊκὴν μὲ τέρματα 2—0.

ΑΓΩΝΕΣ ΚΥΠΕΛΛΟΥ

Αὔριον θὰ τελεσθοῦν οἱ κάτωθι ἀγῶνες κυπέλλου, διὰ τοὺς ὁποίους ὡρίσθησαν οἱ ἀντιστοίχως ἀναφερόμενοι διαιτηταὶ καὶ ἐπόπται γραμμῶν:

Στάδιον Αἰγίου: Ὥρα 2.30' μ.μ. Παναιγιάλειος — Ἀπόλλων Πατρῶν. Διαιτητὴς ὁ κ. Φιλιππίδης καὶ ἐπόπται οἱ κ.κ. Σαμιωτάκης καὶ Κολλυρόπουλος.

Στάδιον Μεσολογγίου: Ὥρα 2.30' μ.μ. ΑΕΜ — Παναιτωλικός. Διαιτητὴς ὁ κ. Τσαγκαρουσιάνος καὶ ἐπόπται οἱ κ.κ. Κεφάλας καὶ Μπριλῆς.

Γήπεδον Πύργου: Ὥρα 2.30 μ.μ. Παναιτωλικὸς — Πατρεύς. Διαιτητὴς ὁ κ. Βούλγαρης καὶ ἐπόπται οἱ κ.κ. Καροῦσος καὶ Μούρτζης.

Γήπεδον Ὀλυμπιακοῦ: Ὥρα 2.30 μ.μ. Θύελλα — Αἴας Γαστούνης. Διαιτητὴς ὁ κ. Λεβιθόπουλος καὶ ἐπόπται οἱ κ.κ. Μαράτος καὶ Θεύας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τὸν χρόνον καθ' ὃν διεπράχθησαν αἱ κατωτέρω ἐγκληματικαὶ πράξεις, ἐτύγχανεν ὁ πρώην ὑπουργὸς Α. Ζάκκας, ἀντιπρόεδρος δὲ αὐτῆς ὁ φονευθεὶς Γρηγόριος Λαμπράκης, ἰατρός, ὑφηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ βουλευτὴς τοῦ κόμματος τῆς ΕΔΑ, ἐδημοσίευσε διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου Θεσσαλονίκης τὴν 12ην Μαΐου 1963, ληφθεῖσαν ἀπόφασίν της ὅπως ὀργανώσῃ ἐν κλειστῷ χώρῳ συγκέντρωσιν μὲ θέμα: «Ἀφοπλισμὸς καὶ εἰρήνη γιὰ ὅλο τὸν κόσμο καὶ τὴν Ἑλλάδα», μὲ ὁμιλητὰς τὸν ρηθέντα Γρηγόριον Λαμπράκην καὶ τὸν ἰατρὸν Ἀθηνῶν Μάρκον Δραγούμην. Συγχρόνως ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἐτύπωσε καὶ ἤρχισε νὰ κυκλοφορῇ προκηρύξεις, δι' ὧν ἐκάλει τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν δημοσίαν συγκέντρωσιν, ἡ ὁποία εἶχε προγραμματισθῆ διὰ τὴν 22 Μαΐου 1963, ὥραν 7.30 μ. μ. εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους ἀρ. 11 αἴθουσαν «Πικαντίλλυ».

Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἄνω κλειστοῦ χώρου, ὅν θὰ ἐγένετο ἡ συγκέντρωσις, εἶχε συναφθῆ ἀπὸ τῆς 6ης Μαΐου 1963 συμφωνία μεταξὺ μέλους τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς ἰδία μῆνας ἐκμεταλλευομένου τὴν ἄνω αἴθουσαν ὡς κέντρου διασκεδάσεως Δημοσθ. Κούμπου, δι' ἧς ὁ τελευταῖος, ἐπ' ἀνταλλάγματι δρ. 2.500, παρεχώρησε τὴν αἴθουσάν του διὰ τὸν ζητηθέντα σκοπόν. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς συναφθείσης συμβάσεως καὶ λήψεως τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ὁ Δημ. Κοῦμπος ὑπέγραψε τὴν ἀπὸ 6—5—1963 ἀπόδειξιν, ἔχουσαν οὕτω: «81204 Κοῦμπος. Ἀπόδειξις δρχ. 2.500. Ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἰω. Πάτσα τὰς ἄνω δρχ. δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) δι' ἐνοίκιον μετὰ φωτισμοῦ τοῦ κέντρου Πικαντίλλυ (Ἀριστοτέλους 11) διὰ τὴν Κυριακὴν (19ην Μαΐου) κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας (9—14) διὰ συγκέντρωσιν τῶν φίλων τῆς εἰρήνης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὴν διεθνῆ ὕφεσιν καὶ ἀφοπλισμόν. Ἐν περιπτώσει μεταμελείας μου θὰ καταβάλω εἰς τὸν Ἰω. Πάτσαν πλὴν τῶν ὡς ἄνω δρχ. 2.500 καὶ ἑτέρας δρχ. (5.000) πέντε χιλιάδας διὰ ποινικὴν ρήτραν. Θεσσαλονίκη 6 Μαΐου 1963. Ὁ λαβὼν Δ. Κοῦμπος». Μεταβληθέντος, ἐντὸς τῶν ἀμέσως ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμφωνίας ἡμερῶν, τοῦ χρόνου τῆς συγκεντρώσεως ὁ αὐτὸς Δημ. Κοῦμπος ἐδέχθη, ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς ἡμερομηνίας, τὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης διὰ τὴν 22 Μαΐου 1963, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποδείξει ἐν συνεχείᾳ ἀνεγράφησαν καὶ ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἑξῆς: «Καθορίζεται ὅτι ἡ συμφωνία ἰσχύει διὰ τὴν 22 Μαΐου Τετάρτη 7—9 μ. μ.».

Μετὰ διήμερον ἀπὸ τῆς δημοσίᾳ ἀνακοινώσεως περὶ πραγματοποιήσεως τῆς ρηθείσης συγκεντρώσεως ἤρχισε ἐμφανὴς παρακολούθησις ὑπὸ ὀργάνων τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης τοῦ Ἰω. Πάτσα, δικηγόρου Θεσσαλονίκης, ὅστις ἦτο μετὰ τῶν Νικ. Καστρινοῦ, Γεωργίου Κοτζιᾶ, Γεωργίου Τριανταφυλλίδου, Δημ. Ταλιαδούρου, Δήμητρας Σκλαβούνου καὶ ἄλλων μέλος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπιτροπῆς διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης καὶ ἓν τῶν ἰθυνόντων τῆς κινήσεως διὰ τὴν προγραμματισθεῖσαν συγκέντρωσιν. Αἱ προφορικαὶ καὶ ἔγγραφοι διαμαρτυρίαι τοῦ ἄνω δικηγόρου διὰ τὴν τοιαύτην παρακολούθησίν του, ἥτις ἐσκόπει ἀσφαλῶς ὅπως προκαλέσῃ εἰς αὐτὸν φοβίαν καὶ ἐπιφέρῃ δυσχέρειαν εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναληφθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἔργου, οὐχὶ μόνον οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔφερον, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐνετάθη τὰς τελευταίας πρὸ τῆς συγκεντρώσεως ἡμέρας καὶ ἰδία τὴν παραμονὴν αὐτῆς.

Ὅτε ἐπέκειτο ἡ πραγματοποίησις τῆς συγκεντρώσεως οἱ διοργανωταὶ ταύτης ἀντελήφθησαν μεταστροφὴν τῶν διαθέσεων τοῦ ἐκμισθώσαντος τὴν αἴθουσαν Δημ. Κούμπου. Οὕτω τὴν 20ὴν Μαΐου 1963 ὁ ἐκμισθωτὴς δὲν παρέδωσε τὰς κλεῖδας τοῦ καταστήματός του, ἀποφυγὼν καὶ μετὰ τοῦ Ἰω. Πάτσα συνάντησιν ἔτι καίτοι ὁ τελευταῖος μετέβη καὶ ἀνέμενε τοῦτον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Πικαντίλλυ, ἔνθα εὗρεν ἐγκατεστημένον γνωστόν του ὄργανον τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἐν πολιτικῇ περιβολῇ. Ἀντιληφθεὶς ὁ Ἰωάννης Πάτσας τὰς προθέσεις τοῦ Δημ. Κούμπου ἐπεζήτησεν, ἐπικουρικῶς, τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἑτέρας αἰθούσης πρὸς πραγματοποίησιν τῆς συγκεντρώσεως καὶ δὴ τῆς τοιαύτης, ἔνθα λειτουργεῖ τὸ θέατρον «Θυμέλη», πλὴν ματαίως, καθ' ὅσον ὁ ἐπιχειρηματίας τούτου, ἐνῷ εἰς προηγουμένην πρότασιν προσεφέρετο εἰς τὴν παραχώρησιν, αἰφνιδίως ἤρχισε προβάλλων δικαιολογίας ὅτι δὲν ἦσαν τακτοποιημένα τὰ καθίσματα. Περὶ ὥραν 10½ νυκτερινὴν τῆς 21ης Μαΐου 1963 παραμονὴν τῆς προγραμματισθείσης συγκεντρώσεως, ὁ Δημ. Κοῦμπος ἐτηλεφώνησεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου Πάτσα καὶ ἐγνώρισεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἀρνεῖται νὰ παραχωρήσῃ τὴν αἴθουσαν, περὶ ἧς ἡ ἀπὸ 6 Μαΐου 1963 συμφωνία, ἐὰν δὲν προσκομισθῇ εἰς τοῦτον ἄδεια τῆς ἀστυνομίας. Βεβαίωσις τοῦ Ἰωάννου Πάτσα, ὅτι τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται καὶ πρόσκλησις ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν καὶ ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Θεσσαλονίκης οὐδὲν ἔφερον ἀποτέλεσμα.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης οἱ Νικ. Καστρινός, Ἰωάννης Πάτσας, Γεώργιος Κοτζιᾶς καὶ Γεώργιος Τριανταφυλλίδης διὰ τῆς ἀπὸ 22 Μαΐου 1963 αἰτήσεώς των πρὸς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν, ἠτήσαντο, ὅπως ὁ ἄνω εἰσαγγελεὺς ἀφ' ἑνὸς καλέσῃ τὸν Δημ. Κοῦμπον καὶ μεσολαβήσῃ διὰ τὴν παράδοσιν αὐτοῖς τῶν κλειδῶν τῆς μισθωθείσης αἰθούσης, ἀφ' ἑτέρου δὲ συστήσῃ εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν ὅπως διατάξῃ τὸ Ε΄ ἀστυνομικὸν τμῆμα καὶ ἄρῃ τοῦτο τὰς ἀντιρρήσεις του ὡς πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς αὐτῆς αἰθούσης λόγῳ ἀκαταλληλότητος ταύτης. Ἡ ἀκαταλληλότης αὕτη συνίστατο εἰς τὸ ὅτι, ὅτε ἡ αἴθουσα ἐλειτούργει ὡς κέντρον διασκεδάσεως, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ εἶχεν ὑποδείξει τὴν λῆψιν ὡρισμένων μέτρων, τὰ ὁποῖα, μὴ ληφθέντα, εἶχον ὁδηγήσει εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τῆς 26—3—1963 διαταγῆς τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως Θεσσαλονίκης, ἀπαγορευσάσης τὴν λειτουργίαν τοῦ κέντρου ἂν δὲν ἤθελον ἐκτελεσθῆ αἱ ὑποδείξεις τῆς ἐπιτροπῆς, συνιστάμεναι εἰς τὴν τοποθέτησιν δύο πυροσβεστήρων καὶ τακτοποίησιν ἑνὸς φωταγωγοῦ ἀερισμοῦ τῆς αἰθούσης. Εἰρήσθω, ὅτι ὡς ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ Δημ. Κούμπου ἰδία συνάγεται, ἡ ἀπαγορευτικὴ τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως διαταγὴ περὶ μὴ χρησιμοποιήσεως τῆς αἰθούσης ὡς κέντρου διασκεδάσεως ἄνευ τῆς προηγουμένης συμπληρώσεως τῶν ὑποδειχθεισῶν ἐλλείψεων, ἐξ ὧν μετὰ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ διόρθωσιν τοῦ φωταγωγοῦ, παρέμεινεν ἡ τοποθέτησις τῶν πυροσβεστήρων, ἀφεώρα τὴν νέαν περίοδον λειτουργίας τοῦ κέντρου ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1963 καὶ ἐφεξῆς, ἀφοῦ τοῦτο, ὡς χειμερινὸν κέντρον χρησιμοποιούμενον, ἐλειτούργει ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους μέχρι τέλους Μαρτίου τοῦ ἐπομένου, κατὰ δὲ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον παρεχωρεῖτο, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐζητεῖτο παρὰ διαφόρων συλλόγων, πρὸς διενέργειαν συγκεντρώσεων παντὸς εἴδους.

Τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν ὁ εἰσαγγελεὺς διεβίβασε πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν μὲ τὴν εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφον περιεχομένην παράκλησιν, ὅπως οὗτος καλέσῃ παρ' αὐτῷ τὸν Δημοσθένην Κοῦμπον καὶ τῷ συστήσῃ τὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης.

Πράγματι, τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς 22 Μαΐου 1963 καὶ μετὰ προηγούμενον ἄκαρπον διάβημα πρὸς τὸν ἐκ τῶν κατηγορουμένων Μιχ. Διαμαντόπουλον, ὑποδιευθυντὴν τότε τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως Θεσσαλονίκης, οἱ Ἰωάννης Πάτσας, Κοτζιᾶς καὶ Τριανταφυλλίδης, μετὰ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἀφιχθέντων Γρηγορίου Λαμπράκη καὶ Ἀθανασίου Ρηγοπούλου, ἐλθόντος ὡς ὁμιλητοῦ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κωλυθέντος Μάρκου Δραγούμη, ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Εὐθ. Καμουτσῆ, ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐπικαλεσθεὶς κατ' ἀρχὰς τὰς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας του προβαλλομένας ἀντιρρήσεις λόγῳ ἀκαταλληλότητος τῆς αἰθούσης, ὑπεσχέθη ὅπως καλέσῃ παρ' αὐτῷ τὸν Δημοσθένην Κοῦμπον καὶ προβῇ εἰς τὰς δεούσας συστάσεις, εἰδοποιήσῃ δὲ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐνεργειῶν του σχετικῶς τοὺς αἰτοῦντας. Ἡ συνάντησις αὕτη ἐγένετο, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κατηγορούμενος Εὐθ. Καμουτσῆς καὶ ἀπέβη ἄκαρπος.

»Περὶ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Τρύφων Παπατριανταφύλλου, διοικητὴς τοῦ ἐνταῦθα Ε΄ ἀστυνομικοῦ τμήματος εἰδοποίησε τηλεφωνικῶς τὸν Ἰωάννην Πάτσαν, ὅτι, καθ' ἃ τὸν ἐπληροφόρησεν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ὁ Δημοσθένης Κοῦμπος ἐμμένει εἰς τὴν ἄρνησίν του. Παρόμοιον τηλεφώνημα ἐδέχθη ὁ Ἰωάννης Πάτσας καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου τοῦ Δημ. Κούμπου, ὁ ὁποῖος πλέον, ἄνευ προσχημάτων καὶ προβολῆς αἰτιολογίας, ἠρνήθη ὁριστικῶς τὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης, περὶ ἧς ἡ προρρηθεῖσα συμφωνία. Καθ' ἃ ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ συγκεντρωθέντος ἀνακριτικοῦ ὑλικοῦ συνάγεται, ἰδία δὲ ἐκ τῶν ἀντιφατικῶν ἰσχυρισμῶν τῶν περιεχομένων εἰς τὰς καταθέσεις τοῦ Δημ. Κούμπου —ἐξετασθέντος καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν μετὰ τοῦ Σύλλα Παπαδημητρίου καὶ Ἰωάννου Πάτσα— ἐπικαλουμένου διὰ τὴν ἀθέτησιν τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεώς του ἄλλοτε, ἀναληθῶς, ἄγνοιαν τοῦ πολιτικοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐμισθώθη ἵνα χρησιμοποιηθῇ τὸ κέντρον του, ἄλλοτε τὴν ἀκαταλληλότητα τῆς αἰθούσης καὶ ἄλλοτε τὴν ἔλλειψιν, μὴ ἀπαιτουμένης, ἀδείας τῆς ἀστυνομίας, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἄρνησις τῆς παραχωρήσεως τῆς αἰθούσης Πικαντίλλυ ὀφείλεται ἀναμφιβόλως εἰς τὰς πρὸς τοῦτο σκοπούσας πιέσεις τῶν διευθυνόντων τὴν ἀστυνομίαν Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπεδίωκον τὴν μὴ πραγματοποίησιν τῆς ἐξαγγελθείσης συγκεντρώσεως.

Ἡ ἄποψις αὕτη ἐνισχύεται τὸ μὲ ἐκ τῆς μεταγενεστέρας συμπεριφορᾶς τοῦ Δημ. Κούμπου, ὅστις κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ, μετὰ τρίμηνον περίπου, ἀπόδοσιν τοῦ μισθώματος ὡμολόγησεν ἐμμέσως εἰς τὸν Ἰωάννην Πάτσαν, καθ' ἃ οὗτος καταθέτει, τὰς γενομένας πιέσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀναγνωρισθεῖσαι εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα ὥστε οἱ μισθωταὶ νὰ δεχθοῦν ὅπως μὴ κάμουν χρῆσιν τοῦ περὶ ποινικῆς ρήτρας ὅρου τῆς συμβάσεως, τὸ δὲ ἐκ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς 22 Μαΐου 1963 ἐκδοθείσης διαταγῆς ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Θεσσαλονίκης, κατηγορουμένου Εὐθ. Καμουτσῆ. Πράγματι, ἐνῶ εἶχε προαγγελθῆ ἡ πραγματοποίησις νομίμου, ἐν κλειστῷ χώρῳ, συγκεντρώσεως καὶ τὰ κατ' αὐτὴν καθήκοντα τῆς χωροφυλακῆς διαγράφονται εἰς τὸ ἄρθρον 296 τοῦ, κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἄρθρου 255 Ν. Δ)τος 3365)1955 «περὶ κώδικος τοῦ σώματος τῆς ἑλληνικῆς βασιλικῆς χωροφυλακῆς, ἐκδοθέντος ἀπὸ 12 Μαρτίου 1958 Β. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας χωροφυλακῆς (Φ. Ε. Κ. 60 τῆς 28)4)1958 τεῦχος Α΄), τὸ ὁποῖον ὁρίζει:

«1. Ἡ χωροφυλακὴ παρίσταται καὶ λαμβάνει μέτρα κατὰ τὰς δημοσίας συναθροίσεις, τὰς ἐν ὑπαίθρῳ καὶ κλειστῷ χώρῳ, ἵνα μὴ ἐκτραπῶσιν αὗται εἰς ἐνεργείας δυναμένας νὰ θέσωσιν ἐν κινδύνῳ τὴν τάξιν καὶ ἵνα προστατεύσῃ αὐτὰς ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐκ μέρους ἀντιφρονούντων ἀτόμων ἢ ὁμάδων», ἐν τούτοις, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Θεσσαλονίκης, τοῦ ὁποίου μία καὶ μόνη κίνησις τῆς κεφαλῆς ἤρκει διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημ. Κούμπου συμμόρφωσιν πρὸς τὰ συμφωνηθέντα, τὴν μεσημβρίαν τῆς 22 Μαΐου 1963 ἐκδίδει τὴν ὑπ' ἀριθμ. 40)11)1407 διαταγήν, εἰς)ν ἀναγράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐπιτροπὴ Θεσσαλονίκης διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης ἔχει προγραμματίσει διὰ σήμερον (22)5)1963) καὶ ὥραν 19.30 συγκέντρωσιν εἰς τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους 11 κέντρον διασκεδάσεως «Πικαντίλλυ». Πρὸς πρόληψιν συγκροτήσεως διαδηλώσεως μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως ὑπὸ τῶν συμμετασχόντων τῆς συγκεντρώσεως κομμουνιστῶν ἢ ἑτέρων ἐκνόμων ἐνεργειῶν τούτων, παραγγέλλω τὴν λῆψιν τῶν κάτωθι μέτρων. Ἀπὸ 17.00 ὥρας....».

»Ἐκ τῆς διαταγῆς ταύτης, προβλεπούσης οὐχί, ὡς τὸ ρηθὲν ἄρθρον διαλαμβάνει καὶ τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς προστασίαν τῆς συγκεντρώσεως, ἀλλὰ μόνον τὴν λῆψιν τοιούτων πρὸς πρόληψιν διαδηλώσεως τῶν συμμετασχόντων κλπ., διαφαίνεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα της ἐτέλει ἐν γνώσει τῆς ὁριστικῆς ἀρνήσεως περὶ παραχωρήσεως τοῦ κέντρου τοῦ Δημ. Κούμπου, ἔχοντος, ὅμως, συμφέρον εἰς τὴν ὡς ἄνω παραχώρησιν ἀφοῦ διὰ ταύτην εἶχε λάβει προκαταβολικῶς τὸ σημαντικὸν ἐκ δραχμῶν 2.500, διὰ δίωρον διάστημα, μίσθωμα, διέτρεχε δέ, ἐν ἀθετήσει τῆς συμβάσεως, τὸν κίνδυνον τῆς καταβολῆς, ἐκτὸς τοῦ συμφωνηθέντος μισθώματος καὶ ποινικῆς ρήτρας ἐκ δραχμῶν 5.000, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρόθεσις ταύτης ὅπως μὴ χρησιμοποιήσῃ τὴν διακριτικὴν αὐτῆς εὐχέρειαν καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἐλαχίστας ἐλλείψεις ἐμφανιζούσης αἰθούσης διὰ τὸν ἐκτεθέντα σκοπόν, προβαίνουσα εἰς σύστασιν, συμφώνως ἄλλωστε καὶ πρὸς τὴν εἰς αὐτὴν διαβιβασθεῖσαν παράκλησιν τοῦ ἐνταῦθα εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν, εἰς τὸν Δημ. Κοῦμπον διὰ τὴν συμμόρφωσίν του πρὸς τὰ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης Θεσσαλονίκης συμφωνηθέντα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Καπελώνης καὶ ὁ Γιοσμᾶς.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΓΑΛΑΞΙΑ»

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ	: Ὁ ποιητὴς Γιῶργος Σεφέρης
ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ	: Σκιαγραφία τῶν γενναίων
ΣΕΡΖΑΝ ΓΚΟΛΟΝ	: Ἀγγελικὴ τόμοι 7
ΣΑΙΝΤ ΕΞΥΠΕΡΥ	: Γῆ τῶν Ἀνθρώπων
ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ	: Ἡ μαύρη πέννα
ΠΑΤΡΙΚ ΚΟΥΕΝΤΙΝ	: Τὸ μυστικὸ τοῦ Ρ. Σέλντον
ΑΛΕΞΑΝ. ΡΑΓΚΑΒΗ	: Ὁ συμβολαιογράφος
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ	: Ἀπομνημονεύματα
ΑΡΘΟΥΡ ΚΑΙΣΛΕΡ	: Ὁ κομμισάριος καὶ ὁ γιόγκι
ΑΡΝΟΑΝΤ ΤΖΟΟΥΝΣ	: Ὁ Κωνσταντῖνος
ΦΡΑΝΤΣ ΚΑΦΚΑ	: Ἡ Δίκη
ΜΩΡΙΣ ΑΣΛΕ·Υ·	: Ὁ Λουδοβῖκος ΙΔ΄ καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς Γαλλίας.
ΜΑΡΓΑΡ. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ	: Τὰ φάθινα καπέλλα
ΦΡΑΝΤΣ ΚΑΦΚΑ	: Ὁ πύργος

●●●

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΓΑΛΑΞΙΑ»

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΣΤΙΣ ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
«ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ» Ἁγίου Νικολάου 32

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸ ἀγαπημένο μας ἀγγελοῦδι

ΝΤΙΑΝ
ΕΤΩΝ 4½

θανοῦσαν αἰφνιδίως ἐκηδεύσαμεν χθὲς Δευτέραν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β' Νεκροταφεῖον).

Οἱ τεθλιμμένοι γονεῖς: Ἐλισσαῖος καὶ Γιώτα Παπαδοπούλου. Οἱ πάπποι: Ἀνδρέας καὶ Διαμάντω Παπαδοπούλου, Χρυσάνθη Γ. Ζουροπούλου. Οἱ θεῖοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν, Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ υἱῶν ΟΡΕΣΤΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλ. 28—39.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπημένον μας ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Π. ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΝ
(ΕΤΩΝ 62)

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου (Κάτω Ἀχαΐας).

Οἱ ἀδελφοί: Νῖκος, Ἀρτεμισία, Ἀρετή, Χρίστος καὶ Ἄννα, Ἰωάννης καὶ Σταματία, Κυριᾶκος καὶ Δήμητρα Παπακυριακόπουλοι. Οἱ ἀνεψιοί: Πᾶνος, Πέτρος, Νῖκος, Δήμητρα, Πᾶνος Παπακυριακόπουλοι.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68